

Rolnummer 3284
Arrest nr. 169/2005 van 23 november 2005

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag over artikel 191, 14°, 15°, 15°*quater* en 15°*quinquies*, van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Brussel.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters A. Arts en M. Melchior, en de rechters P. Martens, R. Henneuse, M. Bossuyt, E. De Groot en L. Lavrysen, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter A. Arts,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging*

Bij vonnis van 27 december 2004 in zake de c.v.b.a. Centrale Afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis tegen het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 5 januari 2005, heeft de Arbeidsrechtbank te Brussel de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schenden de artikelen [lees : de bepalingen van artikel] 191, 14°, 15°, 15°*quater* en 15°*quinquies*, van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, zoals van kracht voor het jaar 2003 en 2004, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in de mate dat zij farmaceutische firma's die geneesmiddelen van humane oorsprong (meer bepaald uit uitsluitend bij Belgische onbetaalde donoren gecollecteerd en dus beperkt beschikbaar menselijk bloed of plasma bereide geneesmiddelen) produceren, op gelijke voet behandelen als de farmaceutische firma's die chemisch vervaardigde of recombinant bereide geneesmiddelen produceren ? ».

Memories zijn ingediend door de c.v.b.a. Centrale Afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis, met maatschappelijke zetel te 1120 Brussel, de Tyraslaan 109, en de Ministerraad.

De Ministerraad heeft ook een memorie van antwoord ingediend.

Op de openbare terechtzitting van 20 oktober 2005 :

- zijn verschenen :

. Mr. D. Caestecker, advocaat bij de balie te Brussel, voor de c.v.b.a. Centrale Afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis;

. Mr. P. Slegers, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;

- hebben de rechters-verslaggevers M. Bossuyt en P. Martens verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

De c.v.b.a. Centrale Afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis heeft bij de Arbeidsrechtbank te Brussel een vordering ingesteld die ertoe strekt in hoofdorde te horen zeggen dat ze niet kan worden beschouwd als een farmaceutische firma in de zin van artikel 191, 14°, 15°, 15°*quater* en 15°*quinquies*, van de wet van 14 juli 1994, zodat de daarin voorgeschreven vergoeding per verpakking alsmede de heffingen op het omzetcijfer dat is verwezenlijkt op de Belgische markt van de geneesmiddelen, niet verschuldigd is voor het jaar 2003 en voor het jaar 2004.

Subsidiar voert de eisende partij voor de Arbeidsrechtbank aan dat de vermelde bepalingen van de wet van 14 juli 1994 een schending inhouden van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat ze, wat betreft de bedoelde vergoedingen en heffingen, zonder redelijke verantwoording in een gelijke behandeling voorzien voor, enerzijds, de eisende partij die geneesmiddelen van humane oorsprong produceert en, anderzijds, firma's die chemisch vervaardigde of recombinant bereide farmaceutische specialiteiten produceren.

De Arbeidsrechtbank is van oordeel dat de eiseres moet worden beschouwd als een farmaceutische firma in de zin van de in het geding zijnde bepalingen van de wet van 14 juli 1994. Vervolgens beslist ze in te gaan op het verzoek van de eisende partij om een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof omtrent de mogelijke schending van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

III. *In rechte*

- A -

A.1.1. De bezwaren van de eisende partij voor de verwijzende rechter, de c.v.b.a. Centrale Afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis, zijn gericht tegen artikel 191, 14°, 15°, 15°*quater* en 15°*quinquies*, van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, zoals gewijzigd bij de artikelen 108, 109 en 110 van de programmawet van 22 december 2003.

Artikel 191, 14°, verplicht farmaceutische firma's die de aanneming voor vergoeding van de verzekering voor geneeskundige verzorging verkrijgen of verkregen hebben, tot betaling van een jaarlijkse vergoeding per verpakking. De andere bepalingen voorzien ten laste van farmaceutische firma's in een heffing op het omzetcijfer dat is verwezenlijkt op de Belgische markt van de geneesmiddelen.

A.1.2. De vermelde bepalingen zouden een schending inhouden van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat twee verschillende categorieën van geneesmiddelenproducenten op dezelfde wijze worden behandeld, namelijk, enerzijds, zij die chemisch vervaardigde of recombinant bereide farmaceutische specialiteiten produceren en, anderzijds, de c.v.b.a. Centrale Afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis, die geneesmiddelen produceert van humane oorsprong, waarvan de productie- en commercialiseringsvoorwaarden zeer specifiek zijn. Die gelijke behandeling kan niet objectief en redelijk worden verantwoord. Anders dan de eerste categorie van producenten produceert de c.v.b.a. Centrale afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis, niet alleen economisch rendabele geneesmiddelen, maar ook geneesmiddelen die slechts voor beperkte patiëntengroepen worden vervaardigd en waarvoor men afhankelijk is van de beperkte beschikbaarheid van humane grondstoffen, zodat de bedoeling van de maatregel, namelijk de toename van de geneesmiddelen terug te dringen, voor haar, als een « not-for-profit »-organisatie, niet opgaat.

A.2. De Ministerraad acht het verantwoord dat de farmaceutische firma's wier geneesmiddelen worden vergoed, waardoor zij hun inkomsten zien verhogen, bijdragen tot de alternatieve financiering van de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Nu ook de verzoekende partij een geneesmiddelenproducent is die geneesmiddelen produceert die zijn opgenomen in het vergoedingssysteem, en zij ter zake aan dezelfde voorwaarden en criteria is onderworpen als de andere producenten van terugbetaalbare geneesmiddelen, is er geen verschil met die andere geneesmiddelenproducenten dat een verschil in behandeling zou rechtvaardigen.

- B -

B.1. De prejudiciële vraag heeft betrekking op artikel 191, 14°, 15°, 15°*quater* en 15°*quinquies*, van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, zoals van kracht voor de jaren 2003 en 2004.

Artikel 191, 14°, verplicht farmaceutische firma's « die de aanneming voor vergoeding van de verzekering voor geneeskundige verzorging verkrijgen of hebben verkregen », tot betaling van een jaarlijkse vergoeding per verpakking. De andere bepalingen voorzien ten laste van farmaceutische firma's in een heffing op het omzetcijfer dat is verwezenlijkt op de Belgische markt van de geneesmiddelen.

B.2.1. De verwijzende rechter vraagt het Hof of de in het geding zijnde bepalingen de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden doordat, voor wat betreft het verschuldigd zijn van de in die bepalingen bedoelde vergoedingen en heffingen, twee verschillende categorieën van geneesmiddelenproducenten op dezelfde wijze worden behandeld, namelijk, enerzijds, zij die chemisch vervaardigde of recombinant bereide specialiteiten produceren en, anderzijds, zij die geneesmiddelen produceren van humane oorsprong, meer bepaald uit uitsluitend bij Belgische onbetaalde donoren gecollecteerd en dus beperkt beschikbaar menselijk bloed of plasma bereide geneesmiddelen.

Uit de verwijzingsbeslissing en de feitelijke gegevens van het bodemgeschil blijkt dat, wat betreft de tweede categorie van geneesmiddelenproducenten, alleen de situatie wordt beoogd van de c.v.b.a. Centrale Afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis.

B.2.2. De met de in het geding zijnde bepalingen ingevoerde vergoedingen of heffingen strekken tot alternatieve financiering van de ziekte- en invaliditeitsverzekering en vormen een verlenging van een regeling die sedert verscheidene jaren bestaat. De heffingen zijn verschuldigd door farmaceutische ondernemingen die een omzet verwezenlijken op de Belgische markt van de geneesmiddelen die zijn ingeschreven op de lijst van de vergoedbare farmaceutische specialiteiten.

B.2.3. De c.v.b.a. Centrale Afdeling voor Fractionering van het Rode Kruis, die een handelsvennootschap is die winst beoogt te realiseren, levert farmaceutische specialiteiten die zijn ingeschreven op de lijst van de vergoedbare farmaceutische specialiteiten, zoals bepaald in artikel 35*bis* van de wet van 14 juli 1994. Die vaststelling verantwoordt dat zij op dezelfde wijze wordt behandeld als alle andere producenten die aan de vermelde voorwaarden beantwoorden.

B.2.4. De omstandigheid dat zij tevens geneesmiddelen van humane oorsprong produceert die beantwoorden aan een specifiek productieproces en bestemd zijn voor een beperkt marktsegment, is niet van die aard dat de ontstentenis van vrijstelling van de door de in het geding zijnde bepalingen ingevoerde vergoedingen of heffingen kan worden beschouwd als een maatregel die niet objectief en redelijk is verantwoord.

B.3. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 191, 14°, 15°, 15°*quater* en 15°*quinquies*, van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, zoals van kracht voor de jaren 2003 en 2004, schendt niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 23 november 2005.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

A. Arts